

“Wolfgang, trek je jas aan, ’t is tijd om te gaan!” Zes jaar is hij nu, Wolfgang Amadeus Mozart. Op zijn vierde speelde hij viool en kreeg hij voor het eerst pianoles. Op zijn vijfde schreef hij zijn eerste pianoconcert. En nu is hij bezig met zijn eerste echte concerttournee. Wolfgang stapt in de koets. Gelukkig gaan zijn vader en zijn zusje Nannerl ook weer mee.

Vandaag reizen ze naar Wenen. Da’s een eind rijden! Wolfgang kijkt door het raampje van de koets naar de weg die ze hebben afgelegd. “Ik ben de koning van land Achterwaarts!” zegt hij. Nannerl doet ook mee met het spel. Zij is de koningin. “Ki neb ed gninok nav dnal Straawrethca!” roept Wolfgang. “Wablief?” vraagt Nannerl. “Ki neb ed gninok nav dnal Straawrethca” herhaalt Wolfgang. “Ik ben de koning van land Achterwaarts, maar dan andersom” legt Wolfgang uit. “Aha”, zegt Nannerl “ne ki neb ed nigninok!”

In Wenen aangekomen krijgt Wolfgang’s vader een brief. Het is een belangrijke brief, want het papier is mooi opgerold en er zit een rood strikje omheen. Wolfgang’s vader opent de brief en leest deze voor:

Beste meneer Mozart,

Ik heb veel gehoord over uw zoontje Wolfgang en ben erg benieuwd naar zijn muzikale talenten. Daarom beveel ik u om mijn keizerlijk slot onmiddellijk te bezoeken.

*Met vriendelijke groet,
Keizerin Maria Theresia*

Zo gezegd zo gedaan. Binnen no time staan ze aan de poorten van het keizerlijk slot. Papa, Nannerl en Wolfgang worden door de lakeien naar de muzieksalon gebracht. Ze openen in één zwaai de drie meter hoge deuren. Mozart staat in de deuropening en er barst een gigantisch applaus los. De muzieksalon zit vol met heren met pruiken en dames met enorme rokken. Dit bevalt Wolfgang wel. Hij klimt op de kruk achter de piano en begint te spelen. De moeilijkste stukken komen uit zijn vingers. Het publiek luistert met ingehouden adem. Hoe is het mogelijk! Een jongen van zes jaar oud! Hij speelt zo goed! En zo mooi!

Als Wolfgang’s laatste noot is uitgeklonken, barst een oorverdovend applaus los. Iedereen gaat staan. Sommige mensen juichen zelfs. Wolfgang’s vader kijkt trots naar zijn zoon. En Wolfgang? Die springt bij de keizerin op schoot. “Vond u het mooi?”